

România liberă

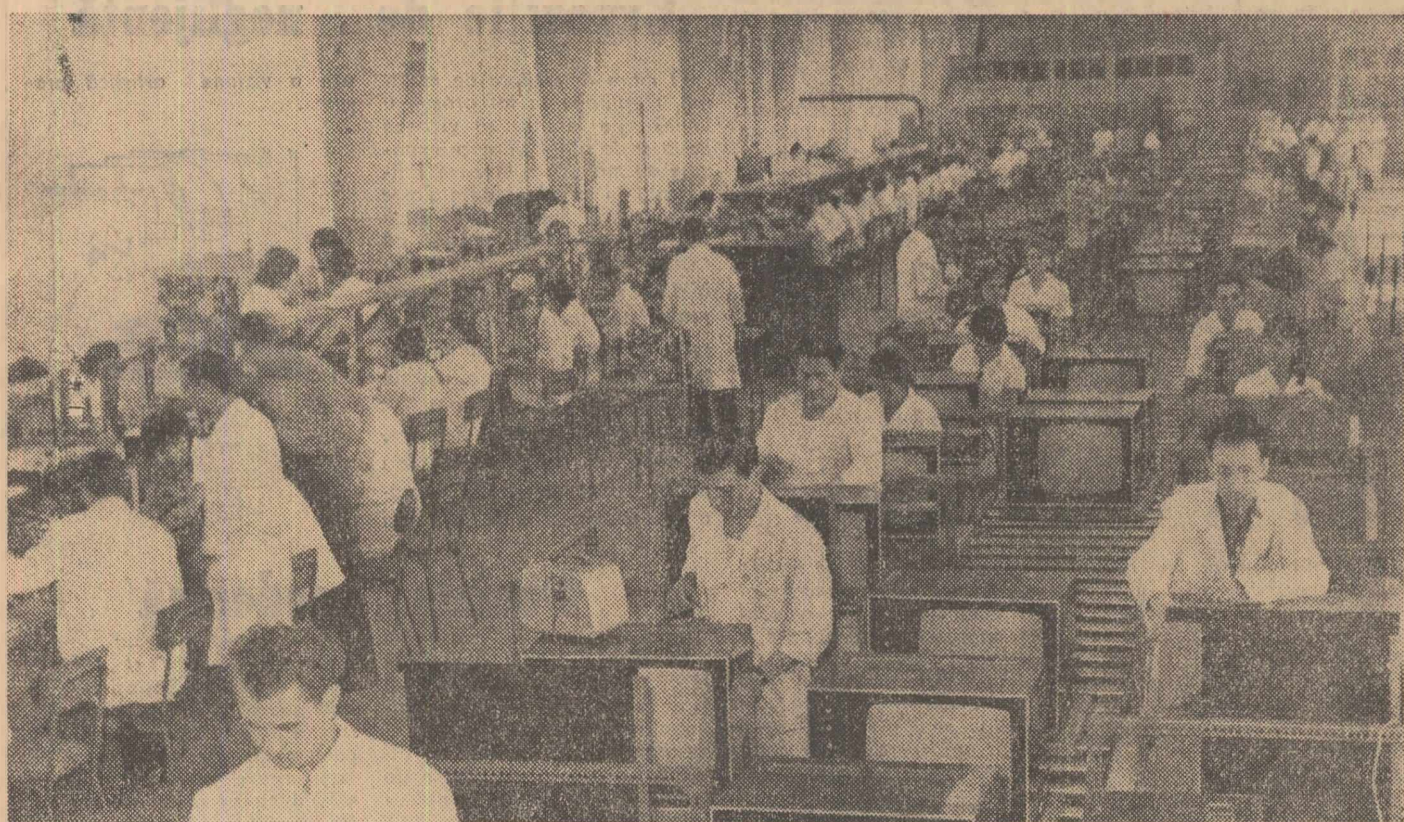
ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

● Cronica plastică
și muzicală

(pag. a 2-a)

● Cititorii întreabă, redacția
răspunde● Întimplări din Capitală
și din țară

(pag. a 3-a)

La rubrica „Producția științifică organizată” publicăm în pagina a III-a reportajul „UZINA DE TELE-VIZOARE ȘI RADIOURI — EMITE!” în care redăm aspecte din interesanta experiență a uzinei bucureștene „Electronica”.

În clișeu: banda de montaj a televizorului.

Foto: NICU VASILE

Căciulă — pe măsura capului

Directorul unei sucursale a Băncii de Investiții, a fost recent înlocuit. Omul era pur și simplu contrariat: cu puțină vreme înainte, instituției pe care o condusesse i se aduseseră laude, activitatea colectivului ei a fost oficial și unanim apreciată. Directorul — își zicea el — n-avea oare nici un merit? De ce să fie înlocuit? Doar nu s-a făcut vinovat de nici o abateră. De nici una. Intr-adevăr nu; în aparență...

De la lume adunate...

nume s-a făcut vinovat. I-au spus deschis, ferm și fără dărmănie, că abateră sa cea mai gravă a fost incompetența. I-au arătat, și i-au dovedit cu fapte, că succesele instituției, oricât de paradoxale ar părea, se datorau exclusiv acelor oameni, stăpâni pe profesie, care au lucrat cu trăgare de inimă, cu pasiune, în ultima vreme, din afecțiune în general. Și pe deasupra erau din ce în ce mai nervoși — a spus cineva.

Conducerea „în general” acuzată de oameni înseamnă în practică folosirea unor metode de muncă lipsite de mobilitate, de perspectivă, de fundamentare științifică; a unor metode, în fine, rămase de mult în urma vremii. Dacă într-o ocazie sau alta, la un nivel terarhic superior, directorul era întrebat despre situația unui anumit sector al activității instituției sale, căuta un pretext oarecare și amina răspunsul. Era refuzul incompetenței care cerea ajutor subalternilor pentru cea mai mărunta problemă, cea mai elementară situație.

La sedința în care a fost înlocuit, oamenii au ținut să sublinieze că nervozitatea nu era niciun fel de manifestare temperamentală;

VIVICIA CIOBAGIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Cinci ani de la cooperativizarea agriculturii:

Un moment de seamă în istoria patriei

Acum cinci ani, într-o atmosferă de așteptare și încredere a tuturor oamenilor muncii, s-a încheiat procesul de cooperativizare a agriculturii.

Sesiunea solemnă a Marii Adunări Naționale din 27-30 aprilie 1962 — consacrată acestui mare eveniment al poporului nostru, la care au participat, alături de deputați, 11.000 de invitați, simbolizând numărul țărănilor căzuți victimă în timpul eroicului și singerosului an 1907 — a făcut un bilanț cuprinzător al marilor transformări socialiste din viața satelor, a relevat justele politici ale Partidului Comunist Român de construire a socialismului și a expus programul pentru dezvoltarea agriculturii în noua etapă.

Incheierea cooperativizării agriculturii a însemnat generalizarea relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, trecerea economiei socialiste unitare, victorioasă, la socialismul în patria noastră, înfăptuirea unui înalt ideal, pentru care clasa muncitoare, în fruntea întregului popor muncitor, a dus o luptă neîncetată și dură, timp de aproape un secol, cu prețul a multe sacrificii.

Gheorghe Drăgan
Doctor în științe istorice

Triumful socialismului își are izvorul în alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărănimă muncitoare. Alianța muncitorilor și țărănilor — faurită și cimentată în focul unor grandioase mișcări sociale, al luptei intense pentru înfăptuirea pe cale revoluționară a reformelor agrare, al participării României la războiul eliberator împotriva Germaniei hitleriste, al marilor bătălii de clasă pentru înfrângerea reacțiunii burghezo-mosierilor și instaurarea puterii celor ce muncesc — s-a dezvoltat continuu în anii construcției socialismului, ridicându-se pe o treaptă superioară.

Incheierea cooperativizării agriculturii a deschis zori unei vieți noi, de lumină și prosperitate pentru țărănimă. Deși au trecut numai cinci ani de la victoria socialismului în agricultură, forța noulor relații s-a impus cu evidentă și exercită o influență pozitivă asupra dezvoltării economiei naționale.

Agricultura țării noastre a asigurat o creștere continuă a producției agricole și, pe această bază, a satisfăcut în toți acești ani — inclusiv în anii de reorganizare a relațiilor de producție la sate — cerințele de consum ale populației. De materii prime pentru industrie, precum și unele disponibilități pentru export. Rezultatele remarcabile obținute de la încheierea cooperativizării agriculturii exprimă forța și dinamismul agriculturii socialiste, marea sa potențială economică; ele demonstrează superioritatea relațiilor socialiste de producție în agricultură, faptul că agricultura socialistă este singura care prin care țărănimă își construiește o viață nouă.

Cooperativizarea agriculturii,

(Continuare în pag. a 5-a)

Ritmul însămânțărilor mereu mai intens

În cursul acestei săptămîni, ritmul însămânțărilor s-a intensificat, realizându-se aproape 1,5 milioane hectare. Din datele centralizate de Consiliul Superior al Agriculturii rezultă că până acum s-au însămânțat cu mazăre, orzoaică, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, legume, porumb și alte culturi aproape 3,3 milioane hectare, cu 733.000 ha mai mult față de aceeași perioadă a anului trecut.

Gospodăriile agricole de stat și cooperativele agricole de producție au semănat cu porumb, folosind mijloacele care le stau la dispoziție, o suprafață de peste 1,6 milioane hectare. Cooperativele agricole din regiunile Galați, Ploiești, Buceurești, Dobrogea și Oltenia au realizat până în prezent 74-91 la sută din suprafețele planificate cu această cultură.

Construcții noi pentru turiști

În acest an urmează să fie puse la dispoziția turiștilor noi capacități de cazare și unități de alimentație publică. În stațiunea Mamaia, de pildă, se construiesc trei noi hoteluri cu o capacitate de peste 1.000 de locuri, un restaurant cu 800 de locuri și un camping pentru 1.000 de persoane. Tot pe litoral, turiștii vor avea la dispoziție noi spații de cazare în hoteluri și vile, amplasate la Mamaia, Eforie-nord, Costinești și Eforie-nord, care însumează 3.000 de locuri. În alte părți ale țării, vor fi amenajate în apropierea unor localități de interes turistic încă 13 campuri cu o capacitate de peste 1.400 de locuri.

Peste 32 de noi unități de alimentație publică, care de deschis în acest an, vor servi specialități ale bucătăriei românești și vinuri din podgorii recunoscute.

Vă invită grădinile cu umbrare...

Ba plouă, ba e soare, ba e frig, ba e cald, nu poți ști dinainte cum va fi vremea pînă diseară, dar fiindcă e aprilie, vrei să ieși la o grădină de vară. Nu e vară, dar măcar grădina să fie, să simți miros de verdeață și să bei o bere rece...

Consultăm
calendarul
sau publicul?

În fine, mai puțin tributare canoanelor calendaristice și mai credincioase primăverii meteorologice și dorințelor publicului, marea majoritate a grădinarilor de vară s-au deschis anul acesta mult înainte de datele prevăzute. Mult înainte — înseamnă o lună sau chiar mai bine, în orasele unde vremea a fost mai puțin capricioasă și mai stabilă. La București, toate cele 100 de grădini care funcționează independent sau pe lângă unitățile de alimentație publică și-au oferit ospitalitatea încă de la sfîrșitul lui martie: la Galați, terasele „Modern”, „Bucegi”, „Brates”, și grădinile „Albatros”, „Dimbovita”, „Ialomita”, „Jiu”, și-au deschis porțile odată cu primele zile de aprilie. Poate că o asemenea inițiativă va fi pârâtă unora hazardată la ora respectivă — și subliniem faptul pentru că de data aceasta trusturile de alimentație publică s-au ghidat, în sfîrșit, mai puțin după scripte și au ascultat mai mult de pulsul cererii — dar afluența consumatorilor a spulberat de la

bun început orice dubii și ezitări. Terasa „Valurile Dunării” situată pe faleza „Pinilor” și „Albatros”, proslăvite ca berării, au fost pur și simplu asaltate de publicul gălăvesc, în timp ce într-o singură zi grădina „Sinaia” din Dimitriești a făcut vânzări de peste 24.000 lei — ceea ce reprezintă de trei-patru ori valoarea încasărilor din local. Dar, în ciuda rentabilității evidente, grădina „Cina” (deși situată în centrul orașului) n-are... mu-

EXTINDEREA GAMEI
DE SERVICII
PENTRU CETĂTENI

zică, de dragul economiilor, în timp ce suratele ei „Trandafirul” și „Pescăruș” continuă să-și păstreze claustrarea hibernală așteptînd data „oficială” a deschiderii. Ca și cînd nu consumatorii sînt cei pentru care se oficializă!

Dar, totul nu-i să fie deschisă grădina, esențial e cum funcționează. Mult căutată grădina de vară „Triumf” din București bunăoară funcționează cu... capricii — o seară e deschisă, alta nu fără motive meteorologice; — la „Trandafirul Roșu” din Bacău (singura grădină din tot orașul care și-a oferit serviciile

COMUNICAT COMUN

privind vizita delegației Partidului Comunist Marocan în Republica Socialistă România

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, o delegație a Partidului Comunist Marocan, formată din tovarășii Ali Yata, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Marocan, și Abdallah Layachi, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Marocan, a făcut o vizită prietenească în Republica Socialistă România între 13 și 19 aprilie 1967.

Delegația P.C. Marocan a vizitat întreprinderi industriale, unități socialiste din agricultură, s-a întâlnit cu oameni ai muncii, activiști ai Partidului Comunist Român și ai organizațiilor de masă. Tovarășul Ali Yata a ținut o expunere în fața cadrelor didactice și studenților Academiei de științe social-politice „Stefan Gheorghiu” de pe lângă C.C. al P.C.R.

Delegația Partidului Comunist Marocan a avut convorbiri cu delegația Partidului Comunist Român, formată din tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., Mihai Ghere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., și Constantin Vasiliu, adjunct de sef de secție la C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, delegațiile au împărtășit reciproc din experiența celor două partide, au relevat preocupările lor actuale și au făcut un schimb de păreri în probleme privind situația internațională, mișcarea comunistă și muncitorească mondială, dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre P.C.R. și P.C. Marocan.

Delegația Partidului Comunist Român și-a exprimat deplina solidaritate cu lupta Partidului Comunist Marocan pentru dezvoltarea democratică și de sine stătătoare a țării, satisfacerea revendicărilor economico-sociale ale maselor

muncitoare, pentru unirea tuturor forțelor progresiste și patriotice în vederea apărării intereselor vitale ale națiunii marocane, eliberării naționale depline, înfăptuirii aspirațiilor sale de progres, prosperitate și pace.

Delegația Partidului Comunist Marocan a felicitat călduros Partidul Comunist Român pentru succesele dobândite în opera de transformare a României într-o țară socialistă cu o industrie multilaterală și puternică, o agricultură în continuă dezvoltare, o cultură în plină înflorire și a manifestat înalta apreciere pentru sprijinul acordat de România socialistă mișcării de eliberare națională, finetelor state independente, pentru eforturile depuse în vederea dezvoltării cooperării internaționale și consolidării păcii mondiale.

Trecind în revistă situația internațională, reprezentanții celor două partide au relevat ca una din trăsăturile fundamentale ale dezvoltării istorice actuale uriasa influență a forțelor sociale contemporane care militază pentru socialism, independență națională, libertate, democrație și pace.

Totodată, ei au subliniat că în încercarea de a-și menține vechile privilegii și de a bara procesul dezvoltării progresive a omenirii, cercurile imperialiste, în primul rînd imperialismul american, centrul reacțiunii mondiale, își intensifică acțiunile agresive, se amestecă în treburile interne și slăbesc dreptul popoarelor la libertate și independență, înalcă suveranitatea unor state libere, organizează comploturi și lovituri de stat, sprijină cercurile neozariste și revanșarde din Republica Federală a Germaniei, forțele reacțio-

nare din alte state, exercită în numeroase țări presiuni economice și politice.

Cele două delegații au evidențiat însemnătatea deosebită a mobilizării și unirii eforturilor celor mai largi forțe sociale, a întăririi coeziunii întregului front antiimperialist — a țărilor socialiste, a partidelor comuniste, a clasei muncitoare internaționale, a tineretului state suverane, a mișcării de eliberare națională, a forțelor democratice și popoarelor de pretutindeni — care, acționînd strîns unite, pot să salveze pacea în lume, să zădărnicească planurile agresive și comploturile cercurilor imperialiste, ale forțelor colonialiste și reacțiunii internaționale.

Cele două partide consideră că dezvoltarea liberă a fiecărei națiuni, respectarea strictă a dreptului popoarelor de a-și hotărî singure soarta, de a-și alege drumul dezvoltării și forma de organizare socială, corespunzător aspirațiilor și voințelor lor, constituie un imperativ fundamental al vremurilor noastre, factor principal al progresului social și al asigurării păcii în lume.

Exprimîndu-și îngrijorarea în legătură cu intensificarea războiului dus de Statele Unite ale Americii în Vietnam, cele două partide și-au reafirmat solidaritatea deplină cu lupta eroică a eroicului popor vietnamez, sprijinul deplin față de poziția guvernului R. D. Vietnam și a Frontului Național de Eliberare. Ele au subliniat că este imperios necesar să se pună capăt definitiv și necondiționat bombardamentelor americane și oricăror alte acțiuni agresive împotriva R. D. Vietnam, să

(Continuare în pag. a 5-a)

Reduceri de prețuri la unele bunuri de larg consum

Prin noua reducere de prețuri
populația va realiza o economie
anuală de peste 300 milioane lei

Succesele obținute în îndeplinirea planului de stat pe anul 1966 în domeniul producției industriale și agricole, sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost, depășirea planului în primul trimestru al anului 1967, au creat condițiile pentru luarea unor noi măsuri în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R. cu privire la creșterea sistematică a nivelului de trai al populației.

Pe această linie se înscrie recenta hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea prețurilor de desfacere cu amănuntul la unele produse alimentare, metalurgice, electrotehnice, din lemn, textile și încălțăminte, precum și diverse produse de igienă și uz gospodăresc. Reducerea de prețuri cuprinde circa 600 sortimente, noile prețuri ale produselor respective urmînd să intre în vigoare luni, 24 aprilie.

Prețurile de vânzare cu amănuntul la principalele grupe de produse se reduc după cum urmează:

La unele produse alimentare. La untură de porc și untură de pasăre între 21 și 39 la sută; la biscuiți între 5 și 32 la sută; la suu de roșii, nectar de fructe și alte băuturi răcoritoare — între 13 și 27 la sută etc.

La unele produse metalurgice, electrotehnice și din lemn: la mașinile de cusut „Ileana” între 13 și 23 la sută; la aparate de radio

cu tranzistoare „Dunărea” cu 22 la sută; la aspiratoare de praf „Record” — cu 14 la sută; la unele baterii electrice — între 25 și 43 la sută; la unele tipuri de mobilă pentru copii între 10 și 13 la sută; la unele tipuri de cărucioare pentru copii între 5 și 26 la sută.

La unele produse textile și de încălțăminte: la tricotate pentru copii pînă la vârsta de 5 ani între 8 și 40 la sută; la unele țesături de bumbac între 9 și 20 la sută; la confecții din țesături imitație de blană — cu 22 la sută; la pantofi de tenis și ghete de baschet între 6 și 29 la sută; la sandale de plajă din polietilenă și polivinil între 10 și 44 la sută.

De asemenea se reduc prețurile la unele jucării din masă plastică — între 10 și 64 la sută; la discuri didactice — între 44 și 57 la sută; la unele produse de igienă, printre care săpun de toaletă și pastă de dinți — între 5 și 43 la sută.

În hotărîre se prevede, de asemenea, desființarea, cu începere de la data de 24 aprilie, a adaosului de preț de 10 la sută la narmeladă, perceput pentru acoperirea cheltuielilor de transport ale mărfurilor vindute la saie.

Prin această nouă reducere de prețuri populația va realiza o economie anuală de peste 300 milioane lei. (Agerpres)

(Continuare în pag. a 2-a)

Carnet cultural

Salon republican
de gravură și desen (III)

Echilibrul unei concepții proprii

Paul Constantin

Aspectul viu, variat al expoziției de la Dalles, pe care-l semnalăm în articolul trecut *) este în mare măsură și rezultatul înmănușării operelor a unor artiști, care și-au eucărit echilibrul unei concepții proprii, caracteristice, exprimându-se fie în alb-negru, fie policrom.

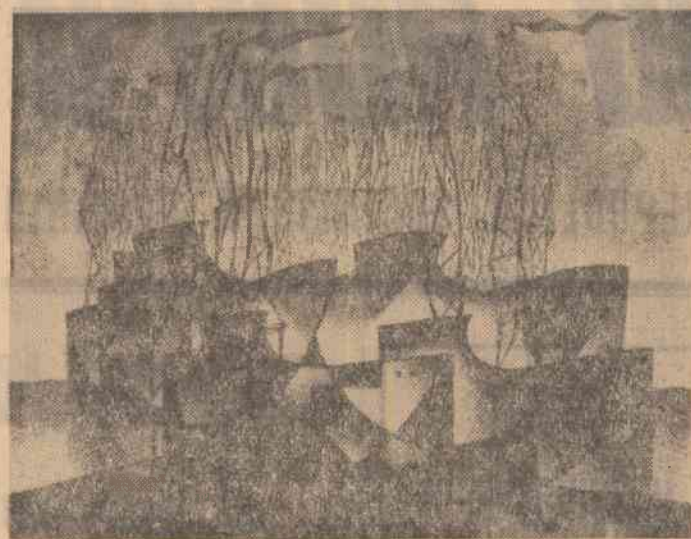
Cunoașterea valorilor dintr-o expoziție nu e o operă simplă. Nu e firește un lucru nou când spunem că privitorul trebuie să-și îngăduie răgazul de a zăbovi, de a reveni chiar în fața lucrărilor, pentru a discerne și apoi a se bucura de unele frumuseți și multiple sensuri ce nu se dezvăluie de la prima ochire. Cu atât mai mult cu cât simțea unui salon de grafică, în care expun artiști artiști este de multe ori îngrățat; unele lucrări, deosebite, sunt însoțite de discredite colorate, luptă greu sau se sterg lingă alte, mari, realizate în contraste puternice sau intense colorate.

Lucrările lui Octav Grigorescu, de pildă, par la prima vedere doar o rețea filigranată, prețioasă armonie, pe pagină albă. Numai parcă gîndindu-le, așa cum am citi o poezie, metaforele artistului prind viață și „Strada pe inserat”, „Nelinește” sau „Călărețul”, ne dau bucuria descoperirii unor lumi de un lirism de meditație, fie incisiv, fie care imaginează curg una dintr-alta.

Desenele lui Aurel Cojan, de o simplitate și o discreție deosebite, răspundese privitorului emoția firească și sinceră, radiată de melle dar expresive compoziții. În lucrările lui Traian Brădean, Lili Panu, Florin Niculiu sau Mihai Danu, deși deosebite — de la notație directă pînă la îndelungă elaborare intelectuală — găsim aceeași emoție reținută și armonie a expresiei plastice. Tuziurile tinărului pictor timișorean Ciprian Radovan mi se par comparabile cu cele ale lui Gh. Saru — inspirate din călătoria sa în Mexic — în pofida diferentelor de dimensiuni, tematică și personalitate: la amîbi artiști găsim o deosebită concentrare de substanță plastică pe suprafață.

Același lucru se poate spune de cele comentate plastice ale lui Paul Erdős la Franco-Vil lon, pe care le putem asocia, prin contrast, cu cele ale lui Done Stan: primul artist este un liric, desenînd fin și suges-

*) Vezi „România liberă” din 19 IV crt.

Gh. Ivancenco

ȘANTIER NAVAL (Agvaforte)

venția tehnică și o gândire densă; iar acaforțele Emiliei Niculescu, fluente ca o acuarie, aduc notă inedită din poezia lăzii brănele. Tot așa, Marcel Chirnoagă gravează în metal imagini simbolice de o amplă gândire plastică — „Sărbațoară” sau „Victorie”; Vasile Celmare expune o celtă notă umanistică într-o sevă și expresivă stilizare — „Recreația”; Fred Micoș acordă o adevărată demonstrație de tehnici (incizie profundă, fotografie, acvatintă) precum și policromia, cu emoție artistică; iar Eva Corbu creează în alb și negru o dinamică sobră, de o aspră eleganță și poezie, în xilografurile „Dans țărănesc” și „Ritm”. Într-un studiu în care tehnica devine implicită, dînd libertate concepției, apar și alți gravori ca Vasile Pinteș, Ileana Micodan,

— encaustică, „Flori în zori de zi” și „Taurul” — admirabile exemple de prelucrare inteligentă, contemporană cultură, a poeziei folclorului — semnalăm și pericolul de a apare în alte cazuri, de falsă înțelegere a acesteia. Linia preluării folclorului nu este singura cale spre caracterul național al artei. Reprezentanți ai spiritului românesc în plastică sînt și pictorii ca Andreescu, Tonitza, Palady, Iser sau Ciucureanu, și graficienii ca Aurel Ionescu sau Florica Condescu, precum și cei mai mulți din artiștii din actuala expoziție. Dar chiar izvoarele artei populare trebuie înțelese în ceea ce au ele mai profund și etern valabil, și nu în forma superficială. Plastica noastră modernă oferă destule exemple majore în acest domeniu; dacă nu ar fi decât să pomenim de Brîncuși și de Tulescu.

În actuala expoziție găsim un foarte mare număr de „Păsări”, „Pestii”, „Mituri”, „Zodia”, precum și de alte teme preluate din folclor, nu numai ca subiect, dar și ca concepție iconografică. După ce ai văzut de pildă xilografurile Teodorei Moiseescu-Stendel, foarte expresive de alt fel, pare regăsești același lucru în păsările — frumos stilizate și colorate — ale lui Victor Rusu-Cioabă, sau în gravurile lui Ion Stendi, în cele ale lui Florin Ciubotaru și ale altora. Fiecare în parte place; autorii sînt creatori doțiți, sensibili, dar așezarea lor pe pereți reliefează o asemănare ce merge pînă la confuzie.

Încă mai discutabil este cazul celor, nu puțin, care repetă o manieră folcloristică stereotipă, cum e Mihai Mădăscu (alte păsări), Toma Roată — care mimează în tuș cu peniță xilografura populară — sau Agneta Lazăr care sapă în linoleum, în aceeași concepție naïv-folclorică, vădit adoptată, alți gravuri „Muzica Populară”, cit și cea intitulată „Muzică preclasică”; ambele semănînd ca două picături de apă.

Acet proces de adoptare directă, factice, de suprafață a artei populare înseamnă în fond un nou semănătorism. Altele sînt drumurile deschise de un Brîncuși; ele au dînd gîndirea artistică națională pînă la valori unanime recunoscute pe plan universal. „Mălastru” sa nu repetă vreun model, ci este chintesența spiritului artistic românesc.

— pasaje de arioso, pentru mici expansiuni lirice. De la început trebuie să spunem că Valentin Teodorian, în rolul diafanului Gonzalve realizează o creație de un umor și o deșăgare ce amînesc înfrînchuparea scenei, înfrînchuparea în sona, cumva înrudit, Rică Venturiano din Noaptea furtunoasă de Paul Constantinescu; aceluși admirabil slujit de interpret. Pe de altă parte, dezvolțarea scenei, înfrînchuparea muzicală a Magdei Ianculescu sînt la locul lor în creionarea întreprinzătoarelor concepții; i se preluiește aici apreciatul artistului din cele mai depline reușite ale carierei ei. La o vizionare precedentă premierii, am văzut în același rol și pe Maria Crișan — care va apare în spec-

toare alături la apogeu. În plus, Gianni Schicchi, dat cu un libret — de Gioacchino Forzano — care se trage dintr-un episod din Dante și absoarbe apoi spiritul poveștilor lui Boccaccio și al farselor lui Molière, ne apare de o modernitate sesizantă în concepție; poate și prin asocierea cu unele imagini ale filmelor italiene, cu familiile sărace și gălăgioase, vișind permanent să se căpătulească ca prin minune.

Și aici, subiectul este simplu, dar se dovedește generos în resurse: la căpătulul biului Buoso Donati (— Florența, 1299 —), rudele discaute asupra prevederilor testamentare ale răposatului care, din manie religioasă, amenință să-și lase averea călugărilor, și să le priveze de toate nădejzile de im-

tacolul de azi. Este deasemenea o realizare interpretativă de merit, poate mai puțin rafinat muzical, dar cu un instinct al personajului ce se cuvine reținușă, în chip deosebit. În Ramon, Ladislau Konya are o masivitate și simplitate simpatică, iar Constantin Gabor colorează pușinel sumbru chipul lui Don Inigo Gomez — mai curînd nerfieri în amor decît prea fericiți în afaceri. Vasile Diaconescu (Torquemada) în nota personală.

Gianni Schicchi este o capodoperă a lui Puccini, în fața căreia criticii unor anume sașoane prezente în alte opere ale maestrului se cuvine să amutească. Pe planul viciului căpătătoare a scriiturii și a simțului situațiilor comice, al virtuozității strălucite a anambulurilor, într-un cuvînt a capacității redării pulsului vieții pe scena operelor, am îndrăzni să stabilim o paralelă între această comedie muzicală și Falstaff de Verdi — ambele mînturînd o maturitate crea-

toare alături la apogeu. În plus, Gianni Schicchi, dat cu un libret — de Gioacchino Forzano — care se trage dintr-un episod din Dante și absoarbe apoi spiritul poveștilor lui Boccaccio și al farselor lui Molière, ne apare de o modernitate sesizantă în concepție; poate și prin asocierea cu unele imagini ale filmelor italiene, cu familiile sărace și gălăgioase, vișind permanent să se căpătulească ca prin minune.

Și aici, subiectul este simplu, dar se dovedește generos în resurse: la căpătulul biului Buoso Donati (— Florența, 1299 —), rudele discaute asupra prevederilor testamentare ale răposatului care, din manie religioasă, amenință să-și lase averea călugărilor, și să le priveze de toate nădejzile de im-

Premieră la Teatrul de Operă și Balet

strale cele mai originale și totodată poetice ale compozitorului. Concepționi, focosaa soție a vîrșnicului căsătoriei Torquemada, profiță de presa publică, în care se află singur acasă pentru a pune la încercare pe diverși amozori care îl solicită grațiile; studenții Gonzalve este însă... prea poet iar Don Inigo Gomez... exclusiv bancher. Va câștiga cel de al treilea, cărușul Ramiro, bărbat voinic, gata să mute de oricîte ori pendulele din loc după pofta stăpînii casei și care tratează problemele amorului la nivelul de naturate pînă de concepționi. Subiectul pare cam „decoltat” expus în vorbe, dar pe scenă totul se petrece cu păstrarea unei anume decențe și discreții — Ravel fiind un intelectual prea subtil pentru a se preta la farsă cu situații din cele afară de jenante. Ora spaniolă este o operă a dialogului, a nuanțelor muzicale ale cuvîntelor, desfășurată într-un stil quasi-parlat, punctat de ritmuri libere și — lei și colo

toare alături la apogeu. În plus, Gianni Schicchi, dat cu un libret — de Gioacchino Forzano — care se trage dintr-un episod din Dante și absoarbe apoi spiritul poveștilor lui Boccaccio și al farselor lui Molière, ne apare de o modernitate sesizantă în concepție; poate și prin asocierea cu unele imagini ale filmelor italiene, cu familiile sărace și gălăgioase, vișind permanent să se căpătulească ca prin minune.

Și aici, subiectul este simplu, dar se dovedește generos în resurse: la căpătulul biului Buoso Donati (— Florența, 1299 —), rudele discaute asupra prevederilor testamentare ale răposatului care, din manie religioasă, amenință să-și lase averea călugărilor, și să le priveze de toate nădejzile de im-

toare alături la apogeu. În plus, Gianni Schicchi, dat cu un libret — de Gioacchino Forzano — care se trage dintr-un episod din Dante și absoarbe apoi spiritul poveștilor lui Boccaccio și al farselor lui Molière, ne apare de o modernitate sesizantă în concepție; poate și prin asocierea cu unele imagini ale filmelor italiene, cu familiile sărace și gălăgioase, vișind permanent să se căpătulească ca prin minune.

Punctul pe I

De ce tace ?

Fizicianul Szabo Endre, de la Inspectoratul sanitar de stat al regiunii Mureș-Autonomă Maghiară, a construit un dozimetru — aparat pentru depistarea dozelor de iradiatii la locurile de muncă, de pildă, în clinicele radiologice — după o concepție originală, cu caracteristici funcționale superioare. Aparatul aparului a trimis prototipul realizat de dînsul unor foruri științifice spre referință. Și acestea au răspuns favorabil.

După ce subliniază avantajele noului aparat, cu toți recomanda producerea sa pe cale industrială. Prototipul și documentația invenției sînt înaintate colectivului central de invenții și inovații din cadrul Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale. Data: 15 Iulie 1966. La 26 noiembrie 1966, — după 4 luni de insistențe din partea autorului invenției, pentru aflarea unei răspuns, ministerul, prin semnătura dr. R. Drăgoescu, șeful ser-

viciului sus-amintit, respinge dosarul fără nici o motivare tehnică sau de altă natură. Autorului i se recomandă să facă contestație în termen de 30 de zile. Dar și ea rămîne fără răspuns.

Actualele dozimetre fabricate în țară costă în jur a 8.000—9.000 de lei, iar aparatul construit de Szabo circa 2.000 de lei — și produs pe scară industrială, costul aparatului ar fi oricum sub prețurile actuale. S-a calculat că s-ar putea realiza o economie anuală de circa 2 milioane lei. Aparatul realizat de Szabo a fost folosit în măsurători în cadrul Sanepidului regional, a dat rezultate, și a fost solicitat și de alți specialiști din Cluj și din alte locuri din țară, pentru propriile lor lucrări.

Nu mai colectivul central de invenții-inovații din cadrul ministerului, principalul beneficiar al invenției, tace !
De ce oare ?

Văd eu toții și totuși...

Cunoscuta legendă cu meșterul Manole și-a găsit o reeditare la Brașov: Boulevardul Lenin, budoară, s-a reparat în această primăvară de trei ori — TREI ORI, ați citit bine — și de fiecare dată s-a stricat din nou. Ghinion, fatalitate ? Nu, nesocotință... Prima dată s-a tornat asfaltul peste gheață. A doua oară, gropile au fost lăstate pline cu apă. Acum, cînd timpul s-a îmbunătățit, lucrătorii de la I.R.C. scot asfaltul de

pe străzi și îl aruncă pe fostele zone verzi și, astfel amestecat cu pămînt și gunoi, asfaltul este transportat la instalația de rețopit !

Văd cetățenii orașului, văd și lucrătorii de la I.R.C., vede și comitetul executiv al statului popular ardănesc — dar noua „metodă” de pregătire a asfaltului rezistă. Pînă la a... pară reparare și cele următoare...

Ce se poate preciza

În curtea Combinatului avicol din Seini, regiunea Maramureș, se află depozitați o cantitate de 9.600 kg metal. Să-i spunem fier vechi ? Cum o să fie vechi, dacă în această

grămadă zac 96 raclăi noi ? Dar dacă s-noi de ce zac ?

— Pentru că la început — ne spune ing. Valeriu Tarța, mecanic șef al combinatului — proiectantul (I.S.P.A.) a stabilit ca greutatea unui raclă

să fie de 60 kg. Constructorului („Tehnometal”-Timișoara) i s-a părut însă prea puțin și i-a mai adăugat și al „ceva” metal, executînd niște raclăi mai grei și mai voluminoase. Așa că, atunci cînd am vrut să-i montăm, am constatat că nu se poate : un singur raclăie cîntărea 100 de kg ! Am luat legătura cu I.S.P.A.-București, care a recunoscut că s-a făcut o greșeală. Alte calcule, alte soluții, alt timp pierdut... În cele din urmă proiectantul ne-a recomandat să folosim doar un singur raclăie pentru o fișie de circulație, — și nu doi, așa cum

era prevăzut inițial în documentație. Ne-am conformat și am întreprins doar jumătate din cei 192 raclăi — ceilalți zac în curtea combinatului. Care va fi mai departe soarta lor, cine știe...

Într-adevăr, este greu de precizat. Nici măcar „autorii” — I.S.P.A. — București și „Tehnometal” — Timișoara nu știu să precizeze ce se va întîmpla cu ei. Se spune că vor fi trimiși la alte combinate, care se vor construi... Pînă atunci 655.000 lei (valoarea raclăilor nefolosiți) stau imobilizați — iar această precizare este certă și necesară.

Expoziție de... neglijență

O mare diversitate de reclame, răspîndite în tot orașul, îi invită pe ieșeni să viziteze noua și de altfel singura, expoziție de mobilă cu vinzare, expoziție în strada Manta Roșie din cartierul Socola. Dar, dacă răspunzi invitației, constă că expoziția nu-i de fapt de mobilă, ci de... neglijență, exponatele stau încate sub un strat gros de praf, garniturile sînt imprăștiate care-ncătoar, mesele și dulapurile sînt zgîrlite, etc. Într-un cuvînt, poate fi orice, în afară de o expoziție. Sau poate conducerea O.C.L.-produse metalo-chimice din Iași

are o viziune artistică proprie...

Decizie... nedecisă

La sfîrșitul lunii decembrie 1966, comitetul executiv al Statului popular regional Crișana analizînd situația rețelei farmaceutice, a decis între altele înființarea unor puncte de gradul I în comunele Apateu-raionul Ineu, Roșiori-raionul O-roadea și la bîile „Felix”, și „I Mai”. Deci, în total patru puncte farmaceutice, extrem de necesare.

Pentru îndeplinirea acestei decizii s-a dat un termen : 30 martie. E drept, acum sîntem la jumătatea lunii aprilie, au trecut de la adoptarea deciziei aproape patru luni de zile, dar n-am pierdut speranța. Doar există o decizie ! Numai că ea a rămas... nedecisă — cetățenii

de la bîile „Felix” și „I Mai”, de la Apateu și Roșiori fiind în continuare nevoiți să bată drumurile pentru procurarea medicamentelor. De ce ? Pentru că aplicarea deciziei n-a fost urmîrită cu perseverență de către organele regionale, dar și pentru că nici comitetele executive ale statului popular din comunele menționate n-au privit cu seriozitate executarea lucrărilor necesare deschiderii punctelor farmaceutice.

Oricum, pîcă de... frumusețe de decizie !

Rubrică realizată de PIA RADULESCU cu sprijinul corespondenților noștri regionali

VĂ INVITĂ GRĂDINILE CU UMBRARE...

(Urmare din pag. I)

timpul să ne permită acest lucru.

Și timpul a permis. Și s-a făcut frumos. Și restaurantul „Carpați” din piața orașului merge de lume și înăuntru este o căldură înăbușitoare.

— Am putea descongestia restaurantul, servind o parte

din consumatorii în grădina de vară — ne spune Al. Rubenschi, responsabil unității. Dar grădina nu este încă pregătită: interiorul bufetului trebuie renovat, urmează să se toarne cimentul pe jos, să se refacă instalația electrică, să ni se aducă un agregat frigorific...

Deci, treabă de încă 10—12 zile. Aici, ca și la grădina „Dorna” unde nu s-a făcut încă nimic, în timp ce „Trandafirul roșu” se prezintă tot... ofiliți, cu mesele nevopsite, cu scaunele stricate, cu jardinierele deteriorate și gîrdul descompletat. Nici măcar propunerea de a se instala aici citeva umbrele de soare sau o copertă de protecție la „Parcul trandafirilor” nu și-a găsit ecou. Așadar, nu-i de vină numai primăvara, tovarășe Moraru. De vină e și T.A.P.L.-ul...

Pentru că la Timișoara, unde T.A.P.L.-ul s-a înfrînt cu primăvara, grădinile de vară s-au împodobit cu flori, ospitalitate a creat un cadru plăcut, înnoirile s-au făcut simțite în aproape toate cele 19 grădini — deși au ajuns mai greu pînă în cele din cartierele periferice. În schimb, la terasa din „Parcul tinerețului” din Suceava, înnoirile — respectiv mobilierul — nu care se va aduce — vor trăi în vechiul decor al cimentului spart, al dușumilor cu scîndurile rupte, al parcului neîngrijit...

Și-apoi și despre grădinile astea sînt păreri și păreri. Unii cred că dacă s-de vară trebuie să se deschidă... în arșiță, adică la sfîrșitul lui iulie — așa cum se va deschide grădina din parcul orașului Fălticeni, pentru modernizarea căreia s-au investit 200.000 lei (!) Și, desi documentația era gata de anul trecut, finanțarea s-a deschis de-abia în aprilie anul acesta. Cînd va fi oare gata și cînd va începe să amortizeze din enormele cheltuieli, e la fel de greu de precizat ca și data de terminare a extinderilor de la grădina din Vatra Dornei, unde organele locale au definitivat abia zilele trecute amănuntele lucrării.

Atracțiile culinare

Și totuși, în multe locuri, preocuparea pentru a oferi grădiniilor de vară un surplus de atractivitate a dat roade. Din inițiativa statului popular și a conducerii T.A.P.L. la

Galați, se intenționează să se amenajeze pe puncta vasului „Libertatea” (folosit acum și ca hotel) o unitate cu profil pescăresc, o cofetărie și un bar de zi, să se deschidă un restaurant cu profil național „Miorița”, și o cafenea, „Adakaleh”, unde să se servească tradiționala cafea turcească fiartă în nisip și să se poată juca remi biliard etc. Experimental, fostul restaurant „Ceahlău” va fi dotat cu linii de servire care vor avea dimensiunile profil de mic dejun, pînă la cînd profil de bar, iar seara de zahana. Alte grădini și restaurante vor servi în exclusivitate sarmăluțe și tocăniță în blide de lut, pui la frigare și mîdmăluță haiducească, fidei, pui în smîntîni la ceaur, după rețetele bucătăriei tradiționale.

De altfel, primele începuturi s-au făcut — unele grădini din oraș oferînd sortimente nou de preparate culinare — bulca moldovenească, salcior, pateuri, specific cu carne și brînză etc. — produse care valorifică o veche tradiție culinară a localității.

La Timișoara au fost introduse în ultima vreme 40 rețete de preparate culinare nou — ne informează tov. Pavel Receanu, șeful serviciului producție de la T.A.P.L. Timișoara — pînă în amănunt specificul local: antricot de vacă haiducească, caigana cu creasta de cocoș, mușchi Moldova Nouă, langoși ca la Foieni și altele.

Dar tovarășii de la T.A.P.L. se miră că unele produse n-au „prins” — de pildă iaurtul cu miere, lacto-cirot, rolăcuca cu Liptauer etc. Oare aceste combinații nu sînt cumva invențiile unor bucătari care au finit cu tot dinadinsul să fie originale ?...

Dar, pentru ca autentica a-

tractivitate culinară să poată avea deplină stabilitate este necesar în primul rînd ca a-provizionarea să fie corespunzătoare. Într-adevăr, T.A.P.L. Timișoara a încheiat contracte directe în valoare de aproape un milion de lei, cu unele cooperative agricole de producție din apropiere. Și acestea au livrat la timp mărfurile — mieli încă din decembrie (în timp ce I.R.I.C. a început să-i trimească abia în martie), iar trufandele (salată verde, cașcaval, ridichi, gulii, roșii, ceapă verde) încă de la ieșirea lor. Astfel că unitățile T.A.P.L. au oferit trufandele „în premieră” — cu mult înainte ca ele să fi ajuns pe plată. Aceasta este de altfel unul din „secretele” care au făcut ca toate mișcările din oraș să fie rentabile.

Dar, dacă la Timișoara trufandele au fost din belșug, la Galați ele au lipșit și din localități și de pe piață — ORVIC rămîndă datoră în această privință. Și nu întotdeauna funcționează „scuza” „condițiilor obiective”, pentru că, desi ne aflăm în plin sezon de pescuit, nici măcar în Galați — pe malurile Dunării și la doi pași de porțile Deltei ! — nu poți minca peste ! Pentru că repartițiile Ministerului Industriei Alimentare sînt foarte reduse și pentru că întreprinderile piscicole, încorsetate în niște cifre de plan dirijează o mare cantitate de peste pentru sărat, ori pentru conservat. De ce ? E greu de înțeles logica, de vreme ce în întreaga țară sînt stocuri de conserve neconsumate, iar ceea ce se cere este tocmai peste proaspăt. La urma urmelor, exact în această perioadă peștele proaspăt pregătit, după comanda clientului, ar putea fi o excelentă atracție culinară pentru grădiniile de vară.

★

★

Nu trebuie să se mizeze pe faptul că publicul vine oricum în grădina de vară pentru că vrea să respire aer curat și să bea bere rece. Acestea sînt cele mai simple cerințe. Bunii gospodari pot veni în întîmpinarea lor, îmbogățindu-le cu noi atracții: cadrul, decorul, serviciul, preparatele culinare, produsele specifice etc. Aceasta o știu la fel de bine și conducătorii unităților de alimentație publică, și T.A.P.L.-urile și stațiile populare — adică toate forurile responsabile. Necesare e ca ele să fie confirmate și în activitatea practică ! Or, în privința practicii, se vede cît colo că este destul loc de mai bine. Noroc că mai rămîne timp de rețușări înainte ca arșița să-i determine pe consumatori să asalteze grădiniile cu umbrare și să constate cele din urmă și cele mai grave consecințe ale lipsei de spirit comercial și — de ce să nu-i spunem pe nume — de interes.

★

Anchetă realizată de PIA RADULESCU, C. AZOLTI, I. MEDOIA, P. SOLCAN, P. ZARNESCU.

Productia stiintific organizată

Uzina de televizoare și radiouri — emite!

După ce a fabricat ani și ani televizoare și aparate de radio-recepție uzina „Electronica“ este acum în măsură — cel puțin în contextul rubricii de față — să emită... Nu este vorba de o emisiune în genul celor care aparatele ei le intermediază, ci de o emisiune proprie — și anume de una de experiență. Anul trecut uzina se evidenția pentru faptul de a fi știut să găsească în organizarea sa, în aceeași suprafață de fabricație, rezervele unei producții suplimentare, în perioada cincinalului, de 20.000 de televizoare. Anul acesta ea se evidențiază prin rezultatele valoroase dobândite la începutul acțiunii de organizare științifică a producției și muncii. Acestea sunt și motivele pentru care uzina „Electronica“ a fost desemnată drept întreprindere etalon în cadrul ramurii producătoare de aparatură electronică și de automatizări. De aceea am socotit oportun să facem cunoscut efectele experienței ei, cu atât mai mult cu cât ampla acțiune inițiată de partid pentru organizarea științifică a producției și muncii a cuprins toate întreprinderile industriale din țară.

Pe cînd era doar un atelier — ne spune directorul general al uzinei, ing. ALEXE MIHAI, întreprinderea noastră se limita la simpla operație de montare în carcasa de radio a pieselor importate. Cu timpul a început să le fabrică singură. Așa s-au petrecut lucrurile și cu piesele pentru televizoare. Acum, atelierul care monta 10.000 aparate de radio — și care între timp și-a mărit suprafața de producție de 10 ori — fabrică anul 380.000 de radiouri și 140.000 de televizoare. Trecerea de la stadiul de montare la cel de fabricație reprezintă în fapt un amplu proces de integrare a producției interne, pe care, spre a vi-l sugera, vă voi spune că numărul sorturilor de materii prime și materiale prelucrate în uzină se ridică, anual, la cifra de 22.000, al pieselor realizate la aproape 19.000, iar al operațiilor de lucru la circa 10.000.

Iată deci cotele ascensiunii unei uzine care, producând s-a produs pe sine. Aceste cote îi fixează însă, în același timp, și cadrul de organizare a procesului de producție. Fiindcă, așa cum ne explică în continuare directorul general, piesele se nasc pe parcurs, se încarcă, se „complică“, trecînd dintr-o mîină în alta, de la o bandă de fabricație la alta, din secțiile prelucrătoare în cele de montare.

De aceea, preciza el, ideea care stă la baza studiilor și măsurilor de organizare științifică a producției și muncii în uzina noastră este, din punct de vedere tehnologic, generalizarea și perfecționarea producției în flux continuu. Altfel nici nu s-ar putea cooperarea dintre secții condiționează direct realizarea planului.

Inginerul D. DUMITRESCU din serviciul de organizare a muncii, care ne însoțește în vizita din marea uzină bucuresteană, ne vorbește despre una din metodele folosite pentru „omogenizarea“ acestui flux și anume fotografierea zilei de muncă.

Cu ajutorul acestei metode, bazate pe observări instantanee în fiecare loc de muncă, am putut evidenția încă de pe acum numeroase rezerve pentru o mai bună folosire a

timpului de lucru și, implicit, pentru o mai mare productivitate a muncii. Este interesant de constatat că rezultatul acestor observări instantanee arată că într-o oglindă modul de colaborare dintre secții.

Confirmarea celor relatate ne-o oferă secția de montare a televizoarelor, socotită pe drept cuvînt cea mai reprezentativă secție a uzinei în privința modului de organizare științifică. Primim explicații din partea șefului secției, inginerul N. CHIRIȚA.

Înainte de aplicarea măsurilor izvorîte din studiul folosirii timpului de lucru, în secția noastră existau două rînduri de benzi pentru fiecare din cele două plăci (video-sunet și bază-timp) utilizate în construcția televizoarelor. În fapt, cele două benzi reprezentau două schimburi de lucru cu activități identice. Constatările ne-au arătat că în această organizare se irstea un însemnat volum de timp. Am luat măsura de a organiza benzile „pereche“ într-un singur schimb, alternînd munca schimbului de dimineață cu a celui de după amiază, astfel ca executarea plăcilor de video-sunet să se succedă cu cea a plăcilor de bază-timp. În felul acesta s-a ordonat mai bine fluxul tehnologic, s-au eliminat unele operații repetate, s-a realizat o mai bună acoperire a timpului de lucru al fiecărui muncitor, s-a imprimat un ritm mai rapid circuitului întregii producții.

Într-o scurtă convorbire avută cu șeful producției uzinei, inginerul Ștefan Suteu, ni s-a spus că baza de plecare a unor măsuri organizatorice au constituit-o înseși studiile și măsurile elaborate de colectivele de specialiști. Cum se reflectă acest fapt în secția dv.?

Exemplul cel mai tipic îl constituie... tipizarea construcției interioare a celor două televizoare aflate în fabricație — „Dacia“ și „Intim“. Soluția tehnică a fost pusă la punct în cadrul serviciului nostru de concepție. Putem spune, așadar, că însuși climatul favorabil creat de activitatea de concepție ne-a înlesnit măsurile organizatorice de care vorbeam, întrucît, după cum se știe, prin tipizare se reduce

considerabil numărul de piese și operațiuni, se poate trece la producția de mare serie — cu toate avantajele ce decurg din ea. Un alt factor favorabil l-a constituit introducerea unor aparate și dispozitive, care au preluat o parte tot mai însemnată a operațiilor manuale. De această dată din face mențiunea că unele din ele, cum sînt de pildă dispozitivele de prereglare, au fost realizate chiar în cadrul secției.

Ne-ați putea spune, totuși, inginer, care este rezultatul practic al noii formule de organizare a benzilor?

Da, și chiar în termenii cei mai exacți, răspunde șeful secției, deschizîndu-și agenda de serviciu. Iată, la începutul anului realizarea o producție de 400 televizoare pe zi, cu un efectiv de 554 de muncitori. Acum realizăm aceeași producție cu numai 446 de oameni. Timpul de lucru la un aparat s-a redus cu două ore, iar manopera cu 10 lei.

Ce s-a întîmplat cu „plusul“ de muncitori? — ne adresăm de astă dată maestrului principal al secției tov. Constantin Grigorescu.

Au fost distribuiți în alte secții. Uzina noastră are în acest an un plan de producție cu 25 la sută mai mare decît în anul trecut. După cum vedeți, sporul de producție este de natură să absorba nu numai acest „plus“, dar și solicitate în continuare noi cadre. A crescut, concomitent, și productivitatea muncii. În momentul cînd s-a instalat prima bandă de televizoare românești, un muncitor regla într-un schimb de lucru 24 de plăci. Astăzi, același muncitor reglează 150. În cazul dat, productivitatea muncii a crescut de 6 ori. Se poate deduce astfel că, în ceea ce ne privește, nu măsurile organizatorice impun organizarea științifică, ci gradul de organizare și specializare la care s-a ajuns reclamînd aceste măsuri. Perfecționarea producției preia tocmai progresele oamenilor.

Aici, în secția de montare a televizoarelor, ca și în celelalte secții ale acestei întreprinderi etalon, sînt în curs de aplicare și alte măsuri, dintre care unele aflate în stadiul de a putea furniza încă de pe acum date utile și altor întreprinderi. Ne gîndim spre exemplu la acțiunea de reorganizare a controlului tehnic de calitate. Prin introducerea controlului statistic-matematic, metodă care — înlocuind verificarea individuală a pieselor cu verificarea lor prin sondaj, pe loturi de fabricație — se elimină paralelismul dintre activitatea controlorilor și cea a muncitorilor aflați la capătul benzilor, se redă producției aproape 80 de tehnicieni aflați acum în funcții sub nivelul productivității lor virtuale.

Experiența „Electronicii“ trebuie valorificată chiar pe parcursul acțiunii de organizare științifică — și cu cît mai mult operativitate. —

PAUL LAMPERT

Stațiunea balneo-climaterică din Călimănești se pregătește să-și primească oaspeții ce vor veni în perioada de vară. În acest scop s-au făcut importante modernizări, dîndu-se în folosință cabana „Cozia“ și vila „Furnica“.

Sume însemnate au fost alocate pentru dotarea spațiilor de cazare și a blocului alimentar. În vara acestui an va fi mărită capacitatea de cazare, iar gra-

dul de confort va fi ridicat de la categoria a II-a la categoria I.

În aceste zile, cînd în toate sezoanele anului, stațiunea găzduiește numeroși pacienți care se bucură de un bun tratament.

În cliseul nostru, citiva dintre aceștia ieșind de la masă și făcînd o plimbare pe alea centrală.

Foto: M. POPESCU

Căciulă — pe măsura capului

(Urmare din pag. 1)

starea de nervi, sarcinile trase aspru, ca o poruncă, dispozițiile lipsite, deseori, de bun simț, aveau una și aceeași cauză: nepriceperea. Teama de-a se da în vileag îl făcea să fină oamenii departe, cît mai departe de el. Căciula, prea mare — cum zice zicala veche din popor — îi căzuse peste ochi. Lipsit de vedere limpede, atotcuprînzătoare, indispensabilă oricărei activități, dărnice muncii de conducere, impasiv s-a creat inevitabil și iremediabil. Nimeni nu a putut accepta ca, dintr-o îndărătnică ambiție pentru păstrarea unui „scaun“, să mențină într-un colectiv pe cineva care are ochii legați.

Sedîndă despre care vorbeam în rîndurile de mai sus, a relevat, odăi mai mult, că incapacitatea este incompatibilă cu exigențele mereu mai înalte ale vremii pe care o trăim. Incompetența devine — sub orice formă, cît de abil s-ar ascunde — o culpă intolerabilă, care împiedică mersul înainte și deci, este necesar să fie înlăturată. Căci fiecare trebuie să-și poarte căciula pe măsura capului.

VIOERICA CIORBAGIU

File din istoria Cotrocenilor

„Cotroceni este unul dintre cele mai vechi cartiere ale Bucureștiului — ne scrie CONSTANTIN ZAMFIRESCU din Capitală. — Aș dori să știu de cînd datează el și de unde-i vine denumirea.“

COTROCENI — nume purtat de unul din cartierele Bucureștilor și care în primele veacuri de existență a orașului se situa în afara lui — este amintit pentru prima dată într-un document din 27 noiembrie 1614, prin care Radu Voievod întărește lui Stoica Vătaf, lui Preda și lui Isefan moșia Cotrocenilor, pentru că este — așa cum glăsuiește documentul — în veche și dreptă ocină de moștenire a lor, din zilele altor domni bătrîni, și care, în timpul lui Mihai Viteazul devenise moșie domnească.

Numele Cotrocenilor (Cotrăcenilor) vine de la un oarecare Cotroc, punct de vedere susținut, printre alții, de B. P. Hășdeu. În orice caz, el nu poate avea la origine verbul „a cotroci“ (a se ascunde) așa cum au susținut unii cercetători, această supoziție putînd fi admisă numai ca o simplă legendă. În 1660 satul Cotroceni ajunge în stăpînire la lui Șerban Cantacuzino, care, în 1671 devine proprietarul întregului sat. În imediata apropiere a satului se află pădurea seculară în care s-a ascuns marele logofăt Șerban Cantacuzino de minia lui Gh. Duca. Drept mulțumire ca a scăpat cu viață, hotărâște încă înaintea de a ajunge domn să zideas-

că pe aceste locuri o minăstire și un palat.

Casele domnești de la Cotroceni au fost reparate și mărite în 1862, Cuza stabilîndu-și aici reședința de vară. În 1893, vechiul palat de la Cotroceni a fost dărîmat, în locul lui construindu-se altul, după planurile arhitectului Paul Götter. Mai tîrziu, arhitectul Grigore Cerchez a refăcut, în stil românesc, partea nordică a palatului care, în anii puterii populare, a devenit Palatul Pionierilor.

Dealul Cotrocenilor a fost în decursul istoriei martor al unor importante evenimente din istoria orașului și a țării. Astfel, în 1821, Tudor Vladimirescu și-a organizat aici tabăra militară. Tot aici în Cotroceni, Fuad-efendi, comandantul turc, și-a stabilit tabăra în zilele lui septembrie 1848 unde conducătorii revoluției, în frunte cu Bălcescu, chemați în tabără, au fost arestați.

Pe platoul Cotrocenilor, unde de astăzi se află modernele blocuri ale cartierului Drumul Taberei, în ziua de 17 iunie 1910, Aurel Vlaicu, pionier al aviației românești și mondială, a înfrupt primul său zbor.

FLORIAN GEORGESCU
directorul muzeului de istorie a orașului București

CITITORII ÎNTREABĂ

REDACȚIA RĂSPUNDE

Numerosi dintre cititorii noștri pun, în scrisorile ce le adresează redacției, întrebări dintr-un trecut istoric, cerînd sfaturi practice sau cu simpla dorință de a-și satisface curiozitatea în diverse domenii științifice, literare și artistice.

Recurgînd la specialiști din domeniile abordate de cititori, deschidem astăzi rubrica „Cititorii întreabă — redacția răspunde“, în care ne vom strădui să lămurim pe scurt problemele ridicate în scrisorile primite.

„După ureche“ nu se poate învăța o limbă străină

„Se poartă multe discuții controversate în legătură cu metoda însușirii limbilor străine. Intrucît metoda „conversației“ are mare trecere în ultima vreme — ne scrie cititorul nostru V. PANDELESCU din Timișoara — aș dori să cunosc o părere competentă în această privință.“

Întrebarea pusă — credem că s-ar formula mai explicit astfel: se poate învăța o limbă străină „după ureche“, însușindu-și, desigur, un număr X de cuvinte? Răspunsul e oarecum clar de pe acum. Într-adevăr, există așlăzi în alte țări și la noi așa-numitele „metode“ de învățare a limbilor străine, adică un complex format din manual cu ilustrații și cu discursi (sau bandă de magnetofon), destinat începătorilor.

Cu ajutorul acestor metode se pot căpăta, într-adevăr, într-o perioadă de început, unele cunoștințe și mai ales deprinderi de folosire a limbii străine. Elevul, ascultînd, repetînd și construind în însuși noi propoziții sau fraze cu aceleași structuri gramaticale, dar cu un lexic mereu înnoșit, își însușește intuitiv flexiunea, raporturile sintactice și topica specifice limbii străine. Dar, deși se simte stimulată de faptul că începuțurile studiului i-au dat posibilitatea de a înțelege și de reacționa prompt și relativ corect în limba străină la întrebări simple, de uz comun, cunoștințele lui se reduc la o arie foarte limitată.

Însușirea unei limbi străine, chiar în cadrul unor cerințe modeste, presupune totuși cu-

noștințe măcar elementare despre norme ei fonetice și gramaticale, după cum mai presupune acumularea, cu trudă, a acelor termeni pe care preocupările sale profesionale îl obligă să-i cunoască. În ceea ce privește vocabularul, este căut să atragem atenția asupra unei concepții total greșite, dar foarte răspîndite, care confundă învățarea unei limbi străine, cu însușirea unor pagini de dicționar. Limba este un sistem, un tot organizat, de ale cărei legi ascultă alți pronunțări, cît și construcția propozițiilor și a frazelor. Fără așezarea cunoștințelor, cel care a parcurs doar prima etapă va rămîne mult în condițiile unei discuții care depășește subiectele, obișnuite, după cum nu va reuși să pătrundă sensul unei pagini dintr-un tratat de specialitate, ca să nu mai vorbim de o operă literară.

Conf. univ. CLARA GEORGETA CHIOSA
Institutul de limbi și literatură străine

Flora din apartamente

„Pentru apartamentul în care locuiesc am achiziționat cîteva plante cu care mi-am decorat interiorul — subliniază în scrisoarea adresată ziarului cititoarea ELENA VIANU din București. — Cum nu am încă priceperea necesară de a le îngriji, vă rog să-mi dați cîteva sfaturi în această privință, indicîndu-mi totodată denumirea unor plante ușor de procurat și de întreținut.“

Voi începe cu enumerarea unor plante specifice pentru decorarea interioarelor noastre: filodendronul, care ornamează prin tinuta impunătoare; muscata, begoniile, multicolore; saintpaulia — precum și asparagusul și telegraful cele mai cunoscute.

În general, întreținerea plantelor de apartament se referă la o serie de lucrări simple, ușor de efectuat: udare, prășit, schimbarea pămîntului. Udarea se face în momentul în care, la 3 cm de la suprafață, solul este uscat. După ce solul se zvîntă, i se aplică o ușoară prășală cu ajutorul unui cuțit. Pentru a împiedica acțiunea distrugătoare a insectelor sau a bolilor plantele se spală ușor cu

apă și se stropesc cu substanțele recomandate împotriva acestor dăunători.

Schimbarea solului se face, în general, în perioada de primăvară, pentru plantele care înfrumusețează prin frunze (begonii, asparagus, telegraf etc) și în perioada de toamnă, la cele care au flori.

O importanță deosebită pentru buna vegetație a plantelor o are locul în care le așezăm. Recomandăm să fie expuse în locuri ferite de acțiunea directă a razelor solare (begonia) sau în plin soare (muscata, asparagus) ori în umbră (filodendronul).

VIOERICA CANARACHE
cercetător principal la Institutul de cercetări horticulturale.

Întîmplări din Capitală și din țară

Abuz

În calitate de secretar al Sfatului popular regional Hunedoara, Ioan Roș tinjea după o locuință cu exces de confort. Într-o perioadă scurtă a schimbat două locuințe. Dar căuta ceva mai deosebit pentru realizarea scopurilor și-a pus în acțiune funcția și ingeniozitatea. În scurt timp, pentru secretarul Sfatului popular regional s-a identificat o clădire. Au fost mutate trei familii și s-au executat cu multă operativitate lucrări de reparații, modificări și completări de confort a căror valoare se ridică la 103.863 de lei. Totul s-a făcut însă pe bază de acte la întocmirea și aprobarea cărora au contribuit Sabin Boticiu și Mircea Ram-

Au descoperit o comoară

Un grup de copii din Baia Mare se juca pe un loc viran din partea de sud a orașului. La un moment dat, unul din micii fotba-liști a schimbat mînea cu o cutie de conserve care i-a apărut în cale. Zgomotul aparte al cutiei, care era închisă la ambele capete, a atras atenția copiilor. Jo-

cul a fost între-rup și cu toții s-au apucat s-o desfacă. Mare le-a fost mirarea cînd din cutie s-au re-vărsat pe iarbă o multime de obiecte strălucitoare, pe care copiii au început să le numere: zece ceasuri, din care trei cu carcasă masivă de aur, două lăntșoare, o brățară cu trei rin-

duri, și alte obiecte de valoare din aur, în greutate totală de 103 grame. O adevărată comoară. Copiii n-au stat mult pe gînduri, au luat comoara și s-au prezentat cu ea la miliție. Aici, cei cinci descoperitori al comorii — Radu Cătană, Gh. Andricău, Vladim

Dăniloia, Dumitru Udriu și Tiberiu Andreu, elevi în clasa VI-a la liceului nr. 3 din localitate — au

A crezut că-i merge

Ion Filipaș este șofer la autobaza nr. 2 din Baia Mare. La urma urmei, n-o fi el camionul atît de aspectuos și elegant ca o mașină mică — și-a zis el — dar tot mă poate duce acolo unde-mi pofteste inima. Și lui Ion Filipaș a început să-i poftescă inima să doarmă în fiecare seară în comuna Săbișa, la 20 km de Baia Mare. După acest raționament, Filipaș a început să folosească, seară de seară, camionul.

Cei de la autobază, nimeni „inteleghători“, nu i-au spus nimic. Organele de miliție care l-au depistat pe „istețul“ șofer, și-au spus cuvîntul, aplicîndu-i o amendă corespunzătoare cu faptele sale. Oare conducerea autobazei n-are nici o vină? Lăsa-mă aceasta la aprecierea celor de la D.R.E.A.-Maramureș.

Orarul cafelelor

La cofetăria „Minerva“ din Craiova s-a întocmit un inginerios orar de distribuie a cafelei. În urma unor laborioase studii, responsabilii, aceștia unități cu holărit ca locuitorii orașului și oaspeții lor — care trec pragul cofetăriei — să consume cafea naturală în fiecare dimineață numai pînă la orele 10. De la orele 10 și pînă la 17 consumul cafelei naturale este interzis. Se distribuie, în schimb, la cerere, bineînțeles, numai „nescăfe“. De la orele 17 pînă

Fier în valoare de... 11 ani

Gheorghe Coman din comuna Cristofor, raionul Zalău, regiunea Cluj, a fost angajat la începutul anului 1963 de către Întreprinderea de construcții montale nr. 1 din București.

Lucrînd într-o echipă de fierari-betonisti pe șantierul nr. 4 din Balta Albă, a observat că aici — ca și pe alte șantiere ale aceleiași întreprinderi — se găsește lăsată la voia întîmplării fără pază, însemnate cantități de deșeurile de fier. În aceste condiții l-a suris ideea să sustragă deșeurile și să le vîndă la „Întreprinderea de colectare a metalelor“.

Obiect de expoziție

De aproape opt luni de zile atelierul mecanic al Întreprinderii de transport în comun Iași s-a transformat într-o mică expoziție. Obiectul expus îl reprezintă o splendidă mașină de frezat rotîndă dintr-un vagon de tramvai procurată în schimbul sumei de 681.000 lei. De aproape opt luni, salariații de aici se învîntă în jurul acestei mașini admirînd-o ca pe o minune a tehnicii moderne dar nu se încumetă să o pună în funcțiune, deoarece au uitat să comande și... freza de la mașină, adică

tocmai ce-i trebuie unelei spre a putea deveni utilizabilă. Se pare însă că plăcerea de a admira mașina — alt de necesară pentru redarea în circulație a tramvaielor defecte staționate în depou — prețuiește mai mult decît mîile de lei pe care întreprinderea ieșeană este nevoită să le plătească lunar drept amortisment.

Întîmplările au fost consemnate de DUMITRU TABACU
și corespondenții zărilor

Nuferi de pe Nil la Iași

Peisaj luxuriant la Iași. Un aspect de la Grădina Botanică a Universității „A. I. Cuza“. Sora cu planta Planarium și bazinul cu nuferi de pe Nil

Actualitatea internațională

Vizita în Turcia a delegației parlamentare române

ANKARA 22. — Trinitul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Simbătă dimineața, oficialitățile municipale ale orașului Ankara au ținut să fie gazde delegației parlamentare române conduse de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, pentru a le împărtăși din preocupările și realizările lor. Vizitele făcute la guvernatorul Ankara, Cellalettin, și la primarul capitalei turce, Halil Erkut, au oferit membrilor delegației române prilejul de a cunoaște înăuntrul organizării și activității Consiliului municipal și al Consiliului orașului, să aibă un interesant schimb de păreri privind probleme editoare. Altfel guvernatorul, cit și primarul Ankara și-au exprimat deosebită satisfacție pentru vizita delegației, exprimându-și convingerea că ea aduce o nouă contribuție la

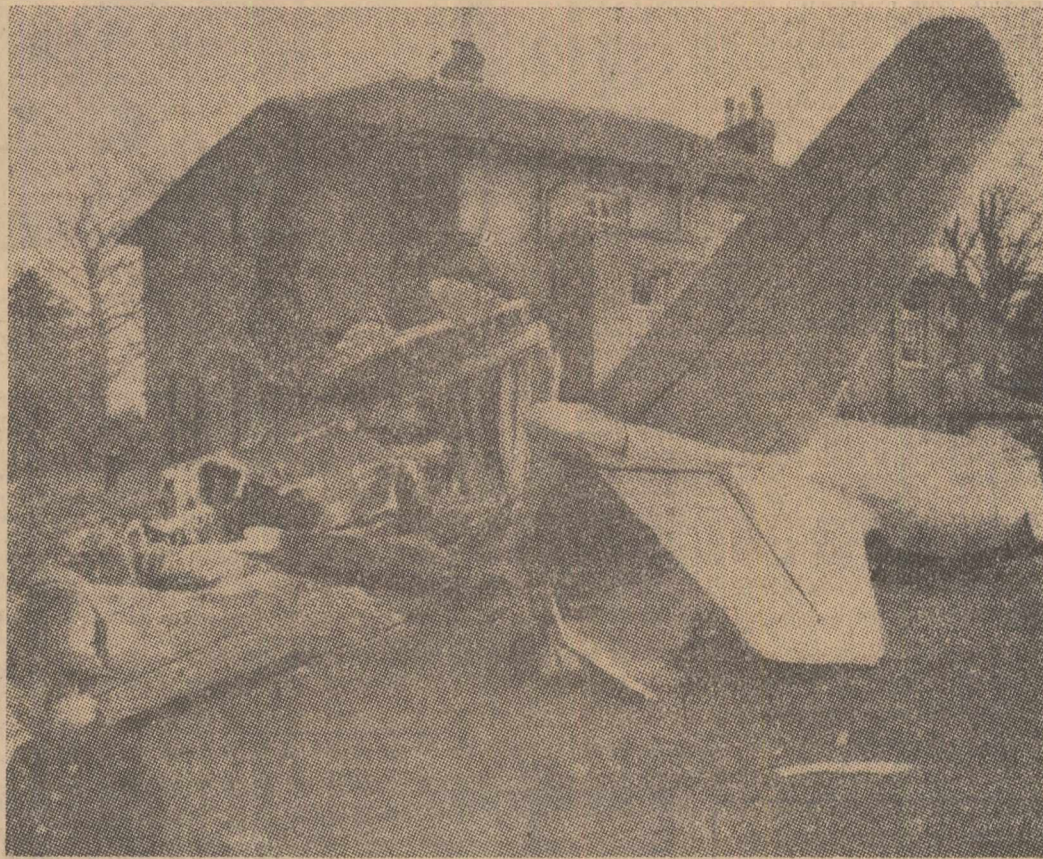
dezvoltarea și consolidarea relațiilor dintre cele două țări. După o scurtă plimbare prin oraș, delegația română a făcut o vizită la Muzeul Hittit. După-amiază, ambasadorul României la Ankara, Ion Drincescu, a oferit, la sediul ambasadei, o recepție care s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială și la care au participat președintele Senatului, Ibrahim Sevkî, președintele Adunării Naționale, Feriuh Bozbeylî, vicepreședinții celor două Camere ale Parlamentului, ministrul de externe, Cağlayan-gil, și alți membri ai guvernului, guvernatorul și primarul Ankara, senatori și deputați, lideri ai partidelor politice, oameni de artă și cultură, ziariști.

Seara, oaspeții români au asistat la un spectacol prezentat în cinstea lor la Teatrul de Operă din Ankara.

Președintele Academiei române la Leningrad și Riga

MOSCOVA 22. — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: În continuarea vizitei în Uniunea Sovietică, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, a fost oaspetele orașelor Leningrad și Riga, unde a făcut cunoștință cu activitatea filialei leningradene a Academiei de Științe a U.R.S.S. și cu cea a Academiei de Științe a R. S. S. Letone. Simbătă, Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S., a oferit în saloanele ambasadei o masă cu prilejul vizitei în U.R.S.S. a acad. Miron Nicolescu. Din partea sovietică a participat M. D. Millionsikov, vicepreședinte al Academiei de Științe a U.R.S.S., președintele Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., acad. I. G. Petrovski, rectorul Universității din Moscova și alții.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

LE MONDE: „Tokio a dat un vot socialist”

În editorialul său din 18 aprilie, ziarul Le Monde comentează rezultatele alegerilor pentru administrația orașului Tokio, unde Partidul Socialist Japonez a marcat un avans important asupra liberal-democraților, partidul de guvernământ. Sub titlul „Tokio a dat un vot socialist”, ziarul scrie printre altele:

„Cel mai mare oraș din lume, Tokio, și-a ales pentru prima oară un guvernator socialist. Stinga japoneză a obținut în adevăr, la 15 aprilie, un succes răsunător, prin alegerea în acest post a candidatului partidului socialist, post care echivalează, de fapt, cu acela de primar. Această victorie este întovărită de o ameliorare a pozițiilor stingii în administrația provincială, unde electorii au procedat la o înnoire parțială a consilierilor locali. Se poate afirma că alegerea profesorului Ninobe, noul guvernator al orașului Tokio este primul succes de seamă al socializatorilor japonezi, de douăzeci de ani încoace. Cu excepția unei scurte perioade, ei n-au putut cuceri niciodată puterea.”

Le Monde amintește apoi că, cu puțină vreme înainte, la alegerile pentru Camera inferioară a Dietei, din 29 ianuarie, anul acesta, „partidul liberal-democrat, accentuat conservator, pe care îl conduce dl. Sato, își menținuse cu ușurință majoritatea absolută în Camera, în pofida discreditului aruncat asupra lui de o serie impresionantă de scandaluri politice sau financiare în care fuseseră amestecați unii din membrii săi”. Dar, notează ziarul francez, japonezii s-au dovedit mai puțin conservatori pe planul politicii locale. „Pe acest plan ei au demonstrat, că nu sînt totuși nepăsători la morală politică și financiară a aleșilor lor. Sub precedentul guvernator, un liberal-democrat, adunarea municipală a capitalei fusese tocmai teatrul mai multor afaceri supărătoare de cumpărări de voturi și sustrageri de bani. S-a văzut că în urmă cu doi ani au fost arestați pentru motive de acest

fel, 17 membri ai consiliului municipal, ceea ce provocase demisia adunării.

„Asemenea și în provincii, ușorul declin al partidului liberal-democrat, chiar dacă nu slăbește poziția sa dominantă, arată că opinia este sensibilă la fenomene care afectează viața cotidiană, ca, de pildă, creșterea prețurilor și că ea dorește o anumită schimbare, începînd cu politica locală. Remarcabil este faptul că numărul voturilor acordate stingii la Tokio, a fost cu mult mai important la alegerile locale de simbătă decît la alegerile generale din ianuarie recent.”

Răsfoind presa străină

litica națională și politica locală, continuă Le Monde, în-deosebi dacă ea s-ar afirma la Tokio, i-ar putea produce guvernul Sato, în anii care urmează, încurcături serioase. Populația acestei capitale — aproape de 11 milioane — și enorma concentrare de putere și interese pe care o reprezintă, îi dau, în realitate, o foarte mare pondere pe plan național.”

Relevînd, în fine, „temerile dreptei, ca ordinea publică să nu fie, de azi înainte, m. greu de menținut” Le Monde scrie, printre altele, în încheiere: „O scadență majoră începe să se zărească la orizontul politicii japoneze: cea din anul 1970, cînd tratatul de alianță cu Statele Unite va trebui înnoit. Dreapta este foarte neliniștită, încă de pe acum, că nu îl aude pe dl. Minobe anunțînd intenția sa de a revizui, într-o direcție mai liberală, regulamentele privind manifestațiile publice. Stinga nu-și ascunde, în adevăr, intenția de a reînsofletii flacăra campaniei anti-americane din 1960...”

Sesiunea Comisiei economice O. N. U. pentru Europa

PROPUNERI PREZENTATE DE DELEGAȚII ROMÂNIEI

GENEVA 22. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Comisia Economică O.N.U. pentru Europa a încheiat discuțiile asupra raportului Comitetului pentru dezvoltarea comerțului.

În intervenția sa, delegatul român Victor Aldea, evocînd experiența țării noastre, a arătat că intensificarea relațiilor economice corespunde intereselor cooperării generale europene. El a subliniat că alți comituli, cit și comisia în ansamblu ei pot contribui în mod substanțial la eforturile pentru dezvoltarea schimburilor comerciale între țări avînd sisteme sociale și economice diferite. În acest sens, delegatul român a propus să se constituie un grup de lucru al Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa cu participarea unor experți din toate țările membre interesate, care să elaboreze recomandări practice pentru stimularea comerțului. De asemenea, el a făcut sugestii în vederea promovării între state a unor noi forme de cooperare economică, industrială și tehnică. Vorbitorul a insistat asupra necesității ca Comisia Economică O.N.U. pentru Europa să-și aducă contribuția la organizarea și succesul celei de-a doua Conferințe a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, care va avea loc anul viitor la New Delhi. Delegatul român și-a exprimat, pe de altă parte, satisfacția în legătură cu punerea în aplicare a prevederilor rezoluției inițiate de țara noastră cu privire la invitarea specialiștilor din țările în curs de dezvoltare la călătorii de studiu organizate de Comisia

Economică O.N.U. pentru Europa. El a propus ca reprezentanții țării în curs de dezvoltare să fie incluși și în programul de colocvii, cicluri de studii și simpozion, organizate de Comisie și organismele sale subsidare.

În discuțiile pe marginea raportului Comitetului gazdului, delegata română Iosefina Maurer a sugerat crearea unui grup permanent de lucru, care să se ocupe de aspectele economice ale distribuției gazului. Avînd în vedere importanța gazului pentru industria chimică, delegația română a propus organizarea în România, în toamna anului 1968, a unui simpozion pe această temă sub auspiciile Comitetului gazului. De asemenea, luînd cuvîntul în legătură cu studiul „Tendințe și perspective ale pieței produselor chimice”, delegata română și-a exprimat satisfacția pentru faptul că secretarul executiv a adoptat propunerea română de a se crea un cadru permanent pentru problemele industriei chimice.

Cu prilejul schimbului de rezumate analitice ale documentelor științifice în domeniul economiei aplicate, delegatul român Ionăță Olteanu a cerut ca lucrările în acest domeniu să fie înscrise printre proiectele prioritare ale Comisiei. El a propus instituirea unui centru specializat al Comisiei.

„Testul electoral” din R.F.G.

Aleggerile care au loc astăzi în două landere vest-germane — Schleswig Holstein și Renania Palatină — depășesc sensibil limitele unor evenimente de importanță locală. Desfășurîndu-se în cea de a 144-a zi de la preluarea puterii la Bonn de către actualul guvern al „Marii coalitii” (U.C.D./U.C.S. și P.S.D.) ele devin un adevărat „barometru” electoral pentru determinarea orientărilor politice, în consecință, un test menit să verifice noua formulă guvernamentală și să soneze tendințele evoluției viitoare.

Aceasta explică și faptul că la campania electorală au luat parte personal cancelarul Kiesinger și vicecancelarul Brandt desfășurînd un turneu-maraton prin numeroase orașe unde, luînd cuvîntul în fața alegătorilor au ignorat, de circumspect, colaborarea lor în sinul cabinetului de la Bonn.

Întrebările la care vor trebui să răspundă rezultatele alegerilor pentru parlamentele celor două landere ar fi, după părerea revistei Der Spiegel, în principiu, următoarele: dacă prin colaborarea lor guvernamentală cele două mari partide au dobîndit un câștig sau, dimpotrivă, dacă vreunul

(și care anume) a avut de pierdut „în umbra partenerului”? Dacă Partidul liber-democrat (fostul partener guvernamental al U.C.D./U.C.S. și, pentru moment, singurul partid reprezentat în Bundestag aliat în opoziție) va mai putea juca un rol de protagonist în viitoarele coalitii de pe scena politică vest-germană? (Întrebarea se impune întrucît în cadrul alegerilor din ultimii ani P.L.D. a înregistrat substanțiale pierderi iar recentul său congres a dat la iveală disensiuni profunde în rîndurile sale). Dacă P.N.D.-ul, partidul extremist de dreapta care la alegeri pentru parlamentele landerelor Hessa și Bavaria a înregistrat un spor de voturi, continuă această ascensiune, în ciuda conflictului acut apărut între conducătorii săi?

„Testul electoral” de azi se impune cu atît mai mult atenției observatorilor cu cît alți Schleswig Holsteinul — situat la marginea de nord — cit și Renania Palatină — la marginea de vest a Republicii Federale sînt considerate landere „mărginoase” nu numai din punct de vedere geografic. După cum se exprimă revista sus citată, ele fac parte din „sărăcimea Republicii Federale”. Nici unul din cele două landere n-ar putea fi viabil fără ajutorul financiar de dezvoltare primit din partea celorlalte state federale” nivelul lor de dezvoltare industrială fiind mult sub nivelul mediu al R.F.G. iar agricultura lor avînd de înfruntat serioase probleme.

În truntea landului Renania Palatină se află de 20 de ani un guvern exclusiv U.C.D., iar în Schleswig Holstein, de 16 ani o coalitie U.C.D./P.L.D. Observatorii nu exclud o schimbare. Rămîne de văzut în ce sens.

A. STANCIU

Alegerile din Swaziland

MBABANE 22 (Agerpres). — Partidul de tendință conservatoare „Imbokodo”, creat de regele Sobhuza al II-lea, a obținut toate cele 24 de locuri în cursul alegerilor electorale, desfășurate săptămîna aceasta în Swaziland, ultima colonie britanică din Africa.

Exerciții la mică înălțime

Imaginea de mai sus a fost luată în urmă cu cîteva zile la Cambridgeshire — Anglia, după ce un avion militar de tipul Canberra s-a prăbușit deasupra unei case. Cei trei membri ai echipajului au pierit. Cauzele accidentului nu au fost dezvăluite de autorități, dar, după cum scriu zăilele care au solicitat părerea experților, este probabil că prăbușirea s-a produs în timpul efectuării unor exerciții la mică înălțime.

În ceea ce îi privește pe locatarii, ei se scăpat cu viață datorită curselor de căl în ziua accidentului, ei se aflau pe un hipodrom din apropiere, unde pariau pe un cal numit Electrician. Favoritul lor nu a ieșit pe primele locuri și, după cum relatează ziarul Daily Express, Jim Clayton, — acesta este numele locatariului — și-a exprimat părerea de rău, imediat după cursă că și-a pierdut vremea la hipodrom în loc să rămîna acasă.

Dincolo de aspectele anecdotice de acest fel, se subliniază însă primejdia pe care le implică zborurile repetate la înălțimi mici ale avioanelor militare — zbururi care au stîrnit proteste în Anglia — și pe care în mod tragic le-a evidențiat accidentul cu pierderi de vieți de la Cambridgeshire.

O altă „premieră” spațială

Prima escavație pe Lună

PASADENA 22 (Agerpres). — Sonda lunară americană „Surveyor-3” a realizat vineri o „premieră” în domeniul cercetărilor spațiale, reușind să sapa în suprafața Lunii o mică tranșee de aproximativ 2,5 cm pătrați și avînd o adîncime în jur de 2,5 cm. La o comandă transmisă de pe Pămînt, de pe „Surveyor” s-a deșat un mic excavator prevăzut cu o cupă minuscule care a brăzdat solul lunar. Operația a fost realizată în trei mișcări consecutive, fiecare cu o durată de două secunde.

Moștre ale solului lunar, extrem de prețioase pentru savanții care se ocupă de cercetările spațiale, au putut fi obținute în acest fel, imaginea lor fiind transmisă pe Pămînt cu ajutorul camerei de televiziune a sondei. Experiența a trebuit să fie însă repede întreruptă, deoarece camera de luat vederi prezenta o încălzire neliniștitor

toare, fiind expusă la o căldură de 98 grade C a zilei lunare.

Experții Administrației naționale pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.) au declarat după cercetarea primelor imagini primite că examinarea solului lunar nu a prezentat surprize. Consistența terenului permite unui om să se deplaseze fără dificultate și o navă cosmică nu este în pericol să-și avarieze sistemul de aterizare la momentul aterizării pe Lună. Aceste indicații prezintă o importanță deosebită pentru viitoare zboruri spațiale cu echipaje umane. Savanții au arătat, de asemenea, că solul lunar nu conține diamante.

Specialiștii N.A.S.A. speră că în următoarele zile, cu ajutorul excavatorului minuscule de pe „Surveyor-3” să sapa pînă la o adîncime de 50 cm în solul lunar.

Situația din Grecia după preluarea puterii de către armată

Au fost arestate o serie de personalități politice

ATENA 22 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Greciei a prezentat zăriștilor străini o primă declarație oficială în care a anunțat că o serie de personalități politice grecești între care fostul prim-ministru și lider al E.R.E., P. Canelopoulos, liderul Uniunii de centru, G. Papandreu și fiul acestuia, Andreas Papandreu, fostul ministru al apărării, P. Papaliogouras și C. Mitsotakis, fost ministru al coordonării economice, au fost arestați. Fiind întrebat de zăriști dacă personalitățile politice arestate vor fi judecate, purtătorul de cuvînt a precizat ră dacă actualul guvern va considera că aceștia prezintă în momentul

George Thomson despre convorbirile cehoslovaco-britanice

PRAGA 22 (Agerpres). — Convorbirile avute cu ministrul de externe Vaclav David au fost utile, sincere și prietenești — a declarat în cadrul unei conferințe de presă George Thomson, ministru de stat în Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii, aflat în prezent în vizită în R. S. Cehoslovacă.

George Thomson s-a referit, de asemenea, la convorbirile sale cu adjunctul ministrului de externe cehoslovac, Jan Pudlak, în cadrul cărora au fost examinate perspectivele relațiilor bilaterale. Cele două părți au subliniat necesitatea extinderii în priplul rînd a schimburilor de ingineri, tehnicieni și oameni de știință.

George Thomson a comunicat reprezentanților presei că a transmis președintelui Consiliului de Miniștri al R. S. Cehoslovace, Jozef Lenart, invitația primului ministru Harold Wilson de a face o vizită oficială în Marea Britanie, invitație care a fost acceptată.

● CU PRILEJUL EXPOZIȚIEI INTERNAȚIONALE MESUCORA, consacrată aparatelor de măsurat, control și reglare, la Paris a avut loc și Congresul Mesucora. În cadrul congresului, Ion Antoniu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, a prezentat o comunicare care a fost urmărită cu interes de participanți.

● LA MOSCOVA au fost decernate premiile Lenin pe anul 1967. În domeniul științei și tehnicii, premiile Lenin au fost decernate unui număr de 45 de savanți și ingineri. În domeniul literaturii și

În cîteva rînduri

artei laureați ai premiului Lenin pe anul 1967 sînt: poetul Mihail Svetlov, compozitorul Kara Karavov, maestrul de balet Isor Moiseev, pictorul Iuri Pimenov, și regizorul Ruben Simonov.

● SPECIALIȘTI BULGARI ÎN DOMENIUL ENERGETICII VIZITEAZĂ STATELE UNITE. Grupul de specialiști este condus de ministrul energiei și combustibilului, Konstantin Popov. Vizita constituie un răspuns la călătoria făcută anul trecut în Bulgaria de o delegație americană.

● TIRGUL INTERNAȚIONAL AL MOTOARELOR ȘI AUTOMOBILELOR a fost inaugurat ieri la Belgrad. Sînt prezentate expozite din 18 țări.

● PROBLEMA RETRAGERII TRUPELOR ENGLEZE DIN ZONA SINCAPORELUI SI MALAYEZIEI a fost abordată de ministrul apărării al Marii Britanii, Healey, în discuțiile pe care le poartă la Singapore cu oficialitățile acestui stat.

● 30 TONE DE ARME AU FOST GĂSITE ÎNTR-UNA CASA PARTICULARĂ la San Francisco, Statele Unite. Proprietarul casei, Torenson, încercase în 1964 să arunce în aer clădirea unui post de radio.

Bătălia pentru apa dulce

În ultimii ani, industria „fabricării apei dulci” a început să cunoască un ritm de dezvoltare rapid, apărînd pe piața mondială ca o industrie de mari perspective. Acest ritm are cauze bine cunoscute: în timp ce cantitatea de apă potabilă a populației din țările dezvoltate este de aproximativ 20.000 de kilometri cubi — nevoile omului au crescut neîncetat, ca urmare, în special, a dezvoltării industriei, a agriculturii irigate etc. De pildă, pentru producerea unei tone de oțel se consumă 275 tone de apă, iar pentru irigația unui hectar de pămînt aproximativ 40 tone de apă. Unele țări au ajuns să consume în industrie jumătate din disponibilul de apă potabilă. Un raport recent al O.N.U. arată că, în viitorul patru ani, nevoia de apă va crește și mai mult, ajungînd să se dubleze în unele țări din Asia și Africa.

Pentru a face față nevoilor mereu crescînde de apă dulce este nevoie de un asalt serios asupra imenselor rezerve de apă sărată ale mării și oceanelor. Astfel, la recomandările O.N.U., au fost aprobate și sînt în prezent în curs de realizare 29 de proiecte în 15 țări. Ca primă etapă a acestor uzine va fi de 750 de milioane de litri de apă dulce pe zi. Alte 17 uzine mai mici vor intra în funcțiune, în alte 14 țări, realizînd peste 41 milioane de litri de apă pe zi. Aceste uzine se vor adăuga celor 11 construite în 1965, în diferite țări, cu o producție totală de 545 milioane de litri de apă potabilă pe zi.

Profund de conjunctura fa-

vorabilă în acest domeniu, o serie de monopoluri, în special din S.U.A. și Anglia, s-au angajat într-o cursă acerbă pentru acapărarea acestei „piețe”. Monopolurile americane au „cîștigat” luna trecută — prin intermediul Ministerului de Interne al S.U.A. — un contract evaluat la peste 6,4 milioane dolari pentru construirea unei uzine de desalinizare în Arabia Saudită, la Jidda, cu o capacitate de aproximativ 12 milioane de litri de apă potabilă pe zi. În următorii ani, Ministerul de Interne al S.U.A. va dispune de aproape 500 de contracte, alții în S.U.A., cit și în țările din Asia și Africa.

„După cum era de așteptat, remarcă ziarul englez Sunday Times, cea mai mare parte a acestor contracte — 490 — au fost încredințate firmelor americane; numai cinci dintre ele, evident cele mai puțin importante, au fost cedate unor firme străine”.

Istoria disputei dintre firmele americane și engleze începe în anul 1952. Atunci, Oficiul Apei Saline al S.U.A. a stabilit ca Ministerul de Interne al Statelor Unite să se ocupe de colonaționarea tuturor procedeele de desalinizare a apei și, totodată, de stimularea cercetărilor viitoare în acest domeniu. La acea dată, existau cîteva companii angajate în producerea de echipament pentru uzinele de desalinizare. Prin-

tre cele mai importante se numărau Westinghouse Electric Corporation și Aqua-Chem, Inc. din S.U.A. și Weir-Westgarth din Anglia. Firma engleză, care a construit prima instalație de acest gen din lume, în 1884, încă în funcțiune, a considerat că proiectele ei vor avea prioritate în dezvoltarea ulterioară a acestei industrii.

Formal, O.S.W. (Office of Saline Water — Oficiul Apei Saline) a recunoscut ca rentabil pasul pe loc, forurile britanice, cîntînd cu orice preț să nu piardă bătălia, au trecut la realizarea unor proiecte de uzine gigant.

După cum arăta de curînd William Penney, responsabilul programului britanic, „în viitorul zece ani nu vor fi mai mult de două uzine gigant de desalinizare, cu capacități de circa 250—500 milioane litri de apă pe zi”. Și englezii speră ca aceste instalații să fie realizate de ei. De aceea, cele 1,3 milioane lire prevăzute de programul de cercetare englez pentru problemele de desalinizare au fost concentrate în domeniul realizării unor baterii de distilare de mare capacitate (aproximativ 50 milioane de litri de apă dulce pe zi). Weir-Westgarth, care primește parțial leul din aceste alocări, a creat o puternică stație de cercetare la Troon, pe coasta Ayrshire, (Anglia) care urmează să intre în funcțiune la sfîrșitul lunii mai. Principiul obiectiv al acestei stații va fi cercetarea și stabilirea parametrilor pentru instalațiile de peste 50 de milioane de litri de apă dulce pe zi. După cum arată zăilele, cursa în care sînt angajate S.U.A. și Anglia în domeniul industriei desalinizării lasă amprente nu numai asupra calității uzinelor construite, dar și asupra prețului de cost la care este livrată apa dulce. De pildă, o uzină

pasul pe loc, forurile britanice, cîntînd cu orice preț să nu piardă bătălia, au trecut la realizarea unor proiecte de uzine gigant.

După cum arăta de curînd William Penney, responsabilul programului britanic, „în viitorul zece ani nu vor fi mai mult de două uzine gigant de desalinizare, cu capacități de circa 250—500 milioane litri de apă pe zi”. Și englezii speră ca aceste instalații să fie realizate de ei. De aceea, cele 1,3 milioane lire prevăzute de programul de cercetare englez pentru problemele de desalinizare au fost concentrate în domeniul realizării unor baterii de distilare de mare capacitate (aproximativ 50 milioane de litri de apă dulce pe zi). Weir-Westgarth, care primește parțial leul din aceste alocări, a creat o puternică stație de cercetare la Troon, pe coasta Ayrshire, (Anglia) care urmează să intre în funcțiune la sfîrșitul lunii mai. Principiul obiectiv al acestei stații va fi cercetarea și stabilirea parametrilor pentru instalațiile de peste 50 de milioane de litri de apă dulce pe zi. După cum arată zăilele, cursa în care sînt angajate S.U.A. și Anglia în domeniul industriei desalinizării lasă amprente nu numai asupra calității uzinelor construite, dar și asupra prețului de cost la care este livrată apa dulce. De pildă, o uzină

pasul pe loc, forurile britanice, cîntînd cu orice preț să nu piardă bătălia, au trecut la realizarea unor proiecte de uzine gigant.

GEORGE NICOLESCU